

Lyka Károly és Kárpáti Aurél neve is éppen 1929-ben, Einczinger Ferenc „karrierépítésének” közös pártolásával forrt össze. A művész a KUT társaság friss tagjaként a nemzeti Szalonban állíthatta ki képeit e két kritikus válogatásában, melynek következménye egy évvel később egy új, immár nemzetközi kiállítás sikere lett a lengyel nemzeti szalonban (Bárdos, 111. old.). Kárpáti dedikációja már 1923-tól olvasható volt azon a pincefalon, amelyet Einczinger Ferencnél látott és szeretett meg annyira Babits, hogy magának is létrehozott a nyári lakon egy dedikálófalat (Tóth Franciska: *Babits Mihály esztergomi barátai. Beszélgetés Olajos Istvánnal.* www.c3.hu/~iris/00-4/toth.htam – 2013. jún. 14.). Einczinger pedig falat, oszlopot, dekorációt festett a remetelakban Babitséknál. Bajor Ágost mindkét helyen fölírta a dedikációját. „Babits névnapját 1926. szeptember 29-én Esztergomban ülték meg. Két festőbarátja, Bajor Ágost és Einczinger Ferenc, erre az alkalomra egy tréfás festményt készített: Babits a Pegazus hátán, írógépen dolgozik.” (Zolnay László: Babits Mihály Esztergom-előhegyi nyaralójáról. *Esztergom Évlapjai*, 1960. 183. o.). Einczinger 1938-ban megírja Bajor addigi életrajzát (Szent István az ismeretlen ember, élettársai és emlékei. *Esztergom Évlapjai* 1938. 116. o.), az ő életrajzi adatait vette át későbbi publikációiban Zolnay László, hozzátéve már a saját tapasztalásait is.

A névsor folyamatosan gazdagodik, a művészeti élet esztergomi szálaiba pedig Bajor Ágosté mindannyiszor belekapaszkodik. Így lesznek egymást kiegészítő, megerősítő száalai a királyváros műtörténetének.

[Mentsük ki a három levélíróat magas korokkal, mielőtt hálátlansággal gyanúsítanánk meg őket a kiállítástól való távolmaradásuk miatt. A levél írásának idején Mosonyi Albert (1869–1958) 85 éves, Lyka Károly (1869–1965) 85 éves, Lepold Antal (1880–1971) 75 éves. Bajor Ágost (1892–1958) messze a legfiatalabb közülük, 66 éves volt. Korai halála miatt mégis mindhárman élő kortársként búcsúzhattak el tőle.]

Bajor Ágostot többször is fölfedezte már magának a város. Esztergomi képsorozatának néhány szép darabját 2015-ben falinaptár formájában adták ki, ugyanettől az évtől a sorozat darabjai a Balassa Múzeum Látványtárában is lapozgathatók, 2017. április 5-én pedig a múzeum fiatal művészettörténésze, Szakálos Éva a Laskai Osvát Antikvárium Szent Adalbert Központjában futó „Esztergom és környéke kincsei” című előadássorozatában foglalkozott a képsorozat és festőjének sorsával, bejelentve a Bajor-év őszi megnyitásának tervét.

A három levél – talán lezáratlan – új felfedezésként vonulhat be a Bajor-életmű történetébe.

Wernke Bernát

zengetegbe futások

...veled, vagy utánad...
nyomodban... de mindenképp
izgatottan... mikor elvetődnek a
silányságok végre, s zengetegbe
futások, ékesülnek
arcainkon merészbe... és
hála sűrűsödik nemcsak ránk,
hanem szerte tovább, s hamarságok
szaladtára, ékesül orcánk... hát
gyere, e seregeződött kerettedben,
találjuk meg egymást végre
érintődön szemeinkben... és

ez égi kezekkel, lelkeinkben
fakadjunk

vetődéseinkre
sebtiben...

hát nézz paripádra!

...de csapódtak
öblei, emelkedhetetlenek
vélt
érzékenységén, újra

teljesbe adva,
elrabolt üdvét... hát
nézz paripádra, hogy
gyűjti, várt indulástok
neszét... hát, hát
pattanj rá, felejtse
előző útjaid

porát...
s olvadj, tárt
vártába...a mai
nap, induló
bimbózatába

Ottmár Sándor rajza